

Blinde organist werd kantoorstenoograaf

(Van een onzer verslaggevers).

OOSTZAAN, 21 Maart. — Boven de piano in de propvolle huiskamer van de blinde organist Roel Hille in het dorpje Oostzaan, hangt een verbleekte foto van een jongetje — deftig gesteven wit kraagje om de hals — die trots een viool hanteert. Het zat er al vroeg in bij de 12-jarige Roel, om alles wat met muziek te maken had, te onderzoeken en liep de dorps-harmonie uit, dan tippelde de kleine Roel, duchtig de maat slaand, er achter aan. Dat kon toen nog, want Roel Hille was nog niet beroofd van het licht van zijn ogen. De zeven ellendigste jaren van zijn leven braken aan, want allengs werden zijn ogen slechter en slechter. Operatie op operatie volgde, maar op 19-jarige leeftijd was het proces voltrokken en was Roel Hille volslagen blind.

Nu is Hille (36) getrouwd en heeft twee kinderen. Stapels brailleboeken liggen netjes gerangschikt te grijp. Even tasten de gevoelige vingers van Hille in een hoekje van de kamer en.... „hier zijn mijn leerboeken voor stenografie.... ja ik móét wel overschakelen van organist op stenograaf, er is voor ons te weinig maatschappelijke zekerheid, dat wij ons kunnen permitteren alleen van de kunst te leven.”

Na het blindeninstituut te Bussum te hebben doorlopen, waar Roel Hille ook typen en steno leerde, kreeg hij de kans om voor organist verder te gaan en nu is het zelfs zover, dat de blinde Hille organist is van de Ned. Hervormde Kerk en bovendien leider van een groot kinderkoor. Maar de verdiensten zijn niet voldoende om een vrouw en twee kinderen te onderhouden en zo groeide bij Hille de idee, om zichzelf te gaan omscholen tot kantoorstenoograaf.

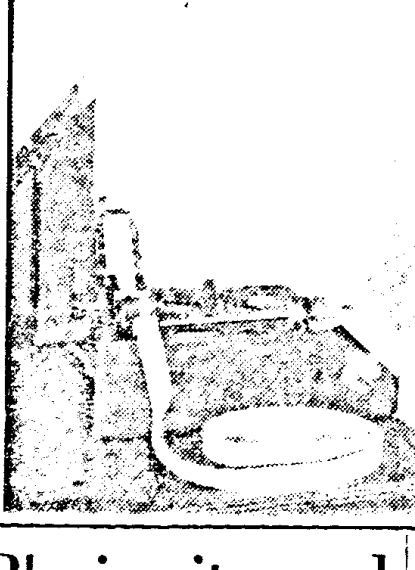
De kofferstenomachine komt op tafel. „Dikteert u maar een brief....” 140 Lettergrepen per minuut raffelt Hille op de toetsen van zijn machine en de smalle band, waarop de brailletekens worden geponst, glijdt even later tussen wijsvinger en duim (teruglezen) en binnen tien minuten liggen zeven brieven kant en klaar, keurig getikt met tien vingers op een Portable naast Hille.

Wie zou zo'n fenomeen niet in dienst willen hebben! Het is alleen de vraag, hoe komt zo'n man aan een baan! Welke werkgever wil het met hem proberen! Er zijn nog zoveel mensen, die de blinde als onvolwaardig beschouwen, terwijl hun prestaties vaak veel hoger liggen dan van zienden. De heer Hille verschuift zijn bril met groene glazen even, steekt met zekere handen een sigaret op en strijkt intussen zijn dochtertje over het lange zwarte haar. „Wil proberen nu als telexist ergens te werk te worden gesteld en zodoende een behoor-

lijk bestaan te verwerven, liefst in Zaandam, omdat deze plaats voor mij gemakkelijk te bereiken is.... ik ben nu bezig met talenstudie.... ik hengel op snoek... ik dam... ik kaart... ik geef muzieklessen.... ik controleer met rekenplank en braillekubusjes de rekensommen van mijn kind.”

Ja, wat doet Hille eigenlijk niet! Wie lang met Roel Hille zit te praten, vergeet zijn blindheid, want daar zit een man, die in alles meekan en door gebruik te maken van zijn overstelpende energie en talrijke talenten zijn blindheid tot een bagatelle maakt.

De heer Hille uit Oostzaan achter zijn braille-machine.

Plezierrit vond einde in gracht

(Van onze correspondent).

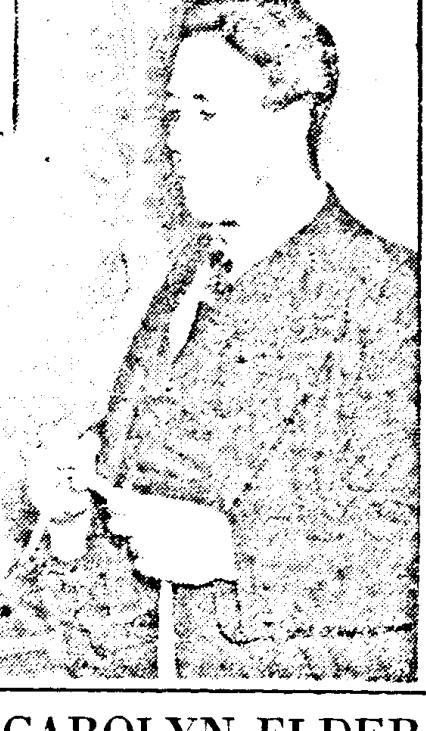
DEN HAAG, 20 Maart. — De heer P. uit de Van Beverningkstraat in Den Haag, wilde zijn vier neefjes en nichtjes, resp. 4, 6, 7 en 9 jaar oud, gistermiddag op een autotochtje tracteren. Op de Toussaintkade sloeg de motor af en de heer P. wilde met de slinger de motor weer op gang brengen. Op het moment, dat de motor aansloeg, bracht een der kinderen de wagen in de eerste versnelling en trapte op het gaspedaal. De auto reed pardoes het water in en verdween geheel. De heer P. begaf zich met drie voorbijgangers te water en slaagde er in het schuifdak te openen, waarna de kinderen werden bevrijd. Zij hadden geen letsel opgelopen, maar waren natuurlijk hevig geschrokken. De wagen is later door de brandweer op het droge gebracht.

AMSTERDAM, 20 Mrt. — Op de kruising Middenweg—Nieuwegeweg is een 36-jarige wielrijder, die plotseling naar links af sloeg, door een auto aangereden. Met een schedelbasisfractuur is het slachtoffer in het O.L.V.-gasthuis opgenomen.

my het Lagerhuis dwingt tot nacht-zittingen om te debatteren over conservatieve „verzoeken” om de bevoegdheden van de regering te beknotten.

Vandaag heeft Labour bij monde van minister Chuter Ede Churchill uitgedaagd, deze zenuwoorlog — die reeds heeft geleid tot ziekte wegens overwerktheid van de 72-jarige voorzitter van het Huis, kol. Clifton Brown — te staken of de gevolgen er van te dragen. Ede drong er bij Churchill op aan, deze campagne „ter wille van de waar-digheid en goede naam van het parlement” te beëindigen.

Hij heeft nu voorgesteld om met de conservatieven tot een compromis te komen over het toekomstige gebruik van „prayers” om de nachtzittingen te voorkomen. (Een „prayer” is het enige doeltreffende middel om een ministeriële ver-ordening in debat te brengen. Over dergelijke verordeningen wordt niet gedebatteerd; zij worden wet,

CAROLYN ELDER

VIA de pianiste Carolyn Elder manifesteerden zich een door en door gezonde muzikaliteit en een vitale speeldrift. Het ene gelijk het andere facet demonstreert; zij zonder enige terughouding, spontaan en ongeremd. Van pose heeft zij geen weet, zij speelt natuurlijk piano, spaart zich niet en leeft zich uit aan de plezierige kant van de twintig middels Bach, Mozart en Schumann.

Omdat zij oprecht is en onge-kunsteld en omdat zij niet poot meer te geven dan zij te geven heeft, telt men de onbesuisdheden lichter gelijk de vele gesneuvelde noten. En omdat zij een lyrisch gevoelige musiceernatuur blijkt, impulsief en overgegeven, hoort men Bach in een vertekening, verbrokkeld en onevenwichtig. Zij zet de Thomas-cantor naar haar hand en deze hand moge dan weliswaar bedreven zijn doch zij is jong.

De alerte speelmuziek van Mozarts sonate K.V. 332 daarentegen brengt zij vloeiend en lenig van beweging en voor haar doen merkwaardig uitgespeeld en vervolgens hoort men Schumann's „Carnaval” met momenten van poëzie onmiddellijk gevolgd door die van grove, harde klank zonder enige zeggingskracht.

Een en ander neemt evenwel niet weg dat deze Carolyn Elder een talent is. Reeds nu iemand met vele artistieke en technische pijlen op haar boog doch men zou haar willen adviseren de studie te hervatten onder het motto „terug naar de noten”. Het bezit van flair, het zij Carolyn Elder gezegd, is speciaal in haar vak een gewaardijde eigenschap.

H. J. M. MULLER.